

Lashon Hara Sources

1. Arachin 15b-16a – ערכין טו:-טז.

<p>What is considered malicious speech? (Rava said:) For example, if one says: There is always fire at so-and-so's home. Abaye said to Rava: What did this person do wrong by saying that there is always fire in that home? His statement is merely revealing the true facts! Rather, it is considered malicious speech if he expressed this in a slanderous manner. For example, if he says: Where else can one find fire except at so-and-so's home, [because they are always cooking food there.]</p>	<p>היכי דמי לישנא בישא (רבא אמר) כגון דאמר איכא נורא בי פלניא אמר ליה אביי מאי קא עביד גלויי מילתא בעלמא הוא אלא דמפיק בלישנא בישא דאמר היכא משתכח נורא אלא בי פלניא [דאיכא בשרא וכוורין]</p>
<p>Rabba says: Any statement that is said in the presence of its master, i.e., if the subject of the statement was there, does not have any prohibition due to malicious speech. Abaye said to him: All the more so it is proscribed speech, as it is both impudence and malicious speech. Rabba said to Abaye: I hold in accordance with the opinion of Rabbi Yosei, as Rabbi Yosei says: In all my days I never said something and then turned around to see if the person I was speaking about was standing behind me listening</p>	<p>אמר רבה כל מילתא דמיתאמרא באפי מרה לית בה משום לישנא בישא אמר ליה כל שכן חוצפא ולישנא בישא אמר ליה אנא כרבי יוסי סבירא לי דאמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי</p>
<p>Rabba bar Rav Huna says: Any matter that was said in the presence of three people does not have the status of malicious speech if one subsequently repeats it. What is the reason? The reason is that your friend has a friend, and your friend's friend has a friend.</p>	<p>אמר רבה בר רב הונא כל מילתא דמיתאמרא באפי תלתא לית בה משום לישנא בישא מ"ט חברך חברא אית ליה וחברא דחברך חברא אית ליה</p>

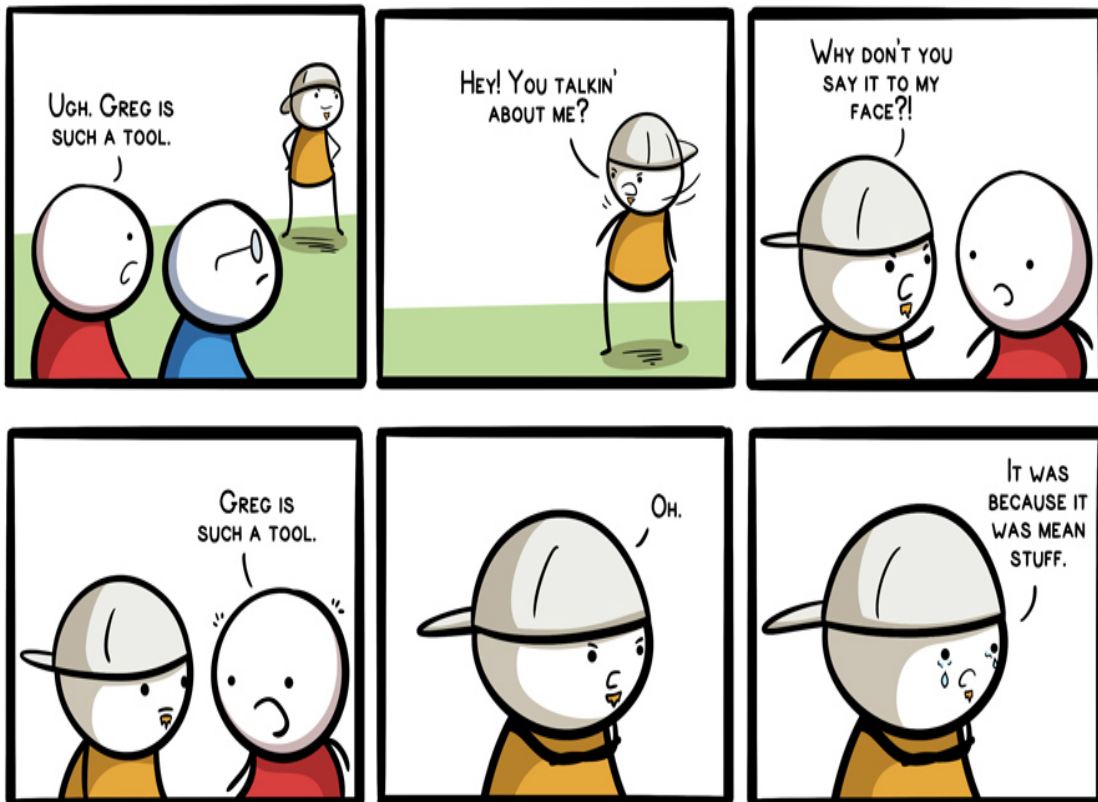
Section 1: Paradigm for Lashon Hara – Fire

- Why did the Gemara choose this example to illustrate Lashon Hara?
- There are two textual versions of the Gemara's conclusion:
 - You imply they are always cooking
 - You say explicitly they are always cooking

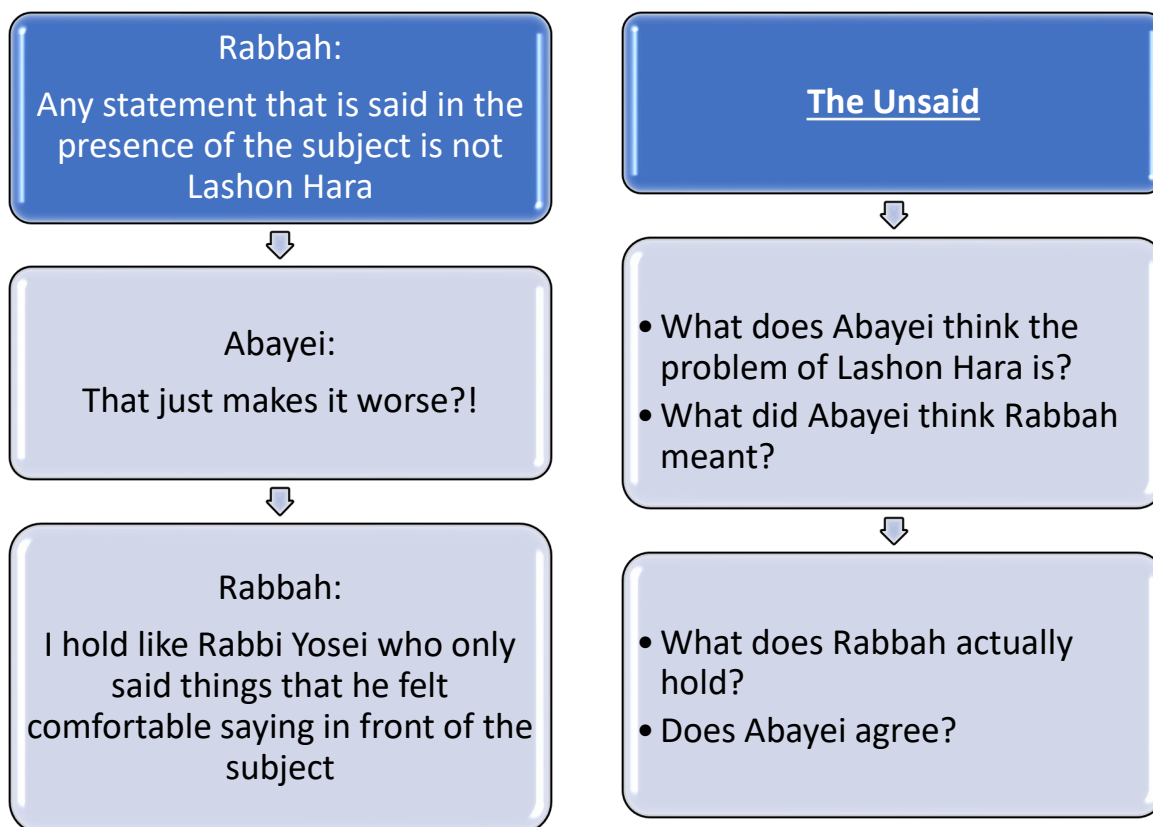
Is there a practical difference between them?

Section 2: Say It to My Face

www.buttersafe.com © 2016 Alex Culang and Raynato Castro Buttersafe

The Shakla V'Tarya (flow of Talmudic discussion)

- **Why might Lashon Hara be permitted if spoken in the presence of the subject?**
- **What is the halacha?**

2. Rabbeinu Gershom (11th Century Germany & Rashi's "Grand Teacher")

מעולם לא אמרתי דבר שחזרתי לאחורי. כלומר כשהייתי אומר דבר על שום אדם לא צרכתי לחזור לאחורי ולראות שלא יהא שם בעל הדבר שאפי' אם יהיה שם לא היה חושש שאינו משקר ואין אומר בלשון הרע:

When I would speak about someone, I wouldn't need to turn around to ensure that the subject wasn't present, since even if he was there, I wouldn't not have been reticent [to speak] since I wasn't lying and I wasn't speaking in a negative fashion.

3. Rashi Arachin 15b-16a (11th Century France)

נורא בי פלניא - דמשמע עשיר הוא וכל שעה מצוי אש בביתו לבשל תבשילין.

There is a fire in the house of X – implying that he is wealthy with a perennial fire in house to cook food

גלויי מילתא בעלמא הוא - הואיל ואינו אומרה בלשון הרע אלא מגלה לאותן שמבקשין אור לכו לבית פלוני.

It is merely revealing facts – since he is not saying it with negative speech, but rather revealing to others that they can find fire in the person's house

דמיתאמרא באפי מרה - שהמרגל אומרה בפני האומר עליו.

Said in the face of the subject – the gossip said it in front of the subject

וחזרתי לאחורי - לראות מי יעמוד אחורי שאף בפני הבעלים אני אומרה אלמא לאו לישנא בישא חשיבא ל"א שאם באו הבעלים ואמרו למה אמרת כן לא חזרתי בי לאמר לא אמרתי אלא בפניהם הודיתי.

And I turned around – to see who was standing behind me. For I would have said this even in front of the subjects. Thus we see that it is not considered *lashon hara*. Another interpretation is that if the subject would have approached me and asked why I said it, I would not have denied it.

דמיתאמרא באפי תלתא - שהבעלים אמרוה בפני ג' המגלה אותה אינו לשון הרע שזה גילה תחלה דעתו שאם מגלה אותו אינו חושש דמידע ידע דסופה להגלות דחברך חברא אית ליה וזה מגלה לחבירו וזה לחבירו עד שיודע.

That is said in the front of three people - The subject said something in front of three people, so one who reveals what was said is not considered *lashon hara*, because the person who first divulged it indicated that he doesn't care [if it is told to someone else] since he knows that ultimately the matter will become publicized since each member of the audience will tell a friend.

4. Tosfos (13th Century France)

כל מילתא דמיתאמרא באפי תלתא לית בה משום לישנא בישא - פירוש כגון כה"ג דנורא בי פלוני דאיכא למישמע דלא אמרה משום לישנא בישא אבל אם הוא אמר דבר קנטור על חבירו אפילו היה אומרה בפניו אית ביה משום לישנא בישא.

Anything said in the presence of three does not constitute *lashon hara* – This refers to a case like ours with the fire in someone's house which has the potential to be interpreted in a non-negative fashion as well. But if someone says something overtly negative regarding the subject, then it would be forbidden as *lashon hara* even in front of them.

5. Sha'arei Teshuva 3:228 (Rabbeinu Yona of Gerona 13th Century Spain)

אמרו רבותינו כל דבר אשר יאמר בפני בעליו אין בו דרך לשון הרע. רצונו לומר - כי אם הקדים לחבירו תוכחת מגולה על מעשהו ולא הקשיב על דבריו, אחרי כן יוכל להודיע לבני אדם אשמת האיש ורוע מוסרו. ואל יחשד כי יחפוץ לתת דופי בחברו. וכן אם המספר מוחזק לרבים כי לא ישא פני איש ואל אדם לא יכנה. ואת כל אשר יאמר שלא בפני חבירו. אותו ידבר בפניו ולא יגור מפני איש. והוחזק גם כן בתוך עמו אשר לא ידבר רק אמת, אין לחשדו בדברו על אשמת אדם לחברו שלא בפניו. וכן זכרו בדבריהם ז"ל על הענין הזה ואמרו - א"ר יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי. רצונו לומר - לא אמרתי דבר על אדם שלא בפניו וכבשתי אותו בהיותי בפניו .

עוד אמרו כל דבר אשר יאמר בפני שלשה אין בו דרך לשון הרע. רצונו לומר - אחרי כי ברבים היו עמו בעת אשר שספר הדברים. אכן נודע הדבר לחברו והנה זה כאלו אמר הדברים בפניו :

Our Rabbis said (Arakhin 15b), "Any statement that is said in the presence of its master (i.e., the subject of the statement) is not in the way of evil speech. It means to say that if he previously gave an open reprimand to his fellow about his deed, and [the latter] did not pay attention to his words - he may afterwards inform people of that man's guilt and the evil of his conduct. And he will not be suspected of wanting to give his fellow a defect. And likewise if the teller is assumed by the public not to seek the favor of any man and not to bend to a man; and everything he would say not in front of his fellow, he would [also] say in front of him and not be frightened by any man; and he also be assumed among his

people to only speak the truth - he is not to be suspected when he speaks about the guilt of his fellow not in front of him. And so did they mention in their words, may their memory be blessed, about this matter and say, “Rabbi Yose says, ‘From [all of] my days, I have never said a word and turned around behind me.’” He meant to say, “I have never said something about a person not in front of him, but suppressed it when I was in front of him.”

They also said, “Anything that is said in front of three is not in the way of evil speech.” It means to say - since there were many [people] with him at the time that he told the thing, hence the thing will be known to his fellow. And behold it is as if he said the words in front of him.

6. Moed Kattan 16a

רבי שמעון בר רבי ובר קפרא הוו יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא אמר ליה רבי שמעון לבר קפרא דבר זה צריך רבי אמר ליה בר קפרא לרבי שמעון ומה רבי אומר בדבר זה אזל אמר ליה לאבואה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזויי ליה אמר ליה בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין

Rabbi Shimon, son of Rabbi Yehuda HaNasi, and bar Kappara were sitting and studying, and they posed a difficulty with a certain *halakha*. Rabbi Shimon said to bar Kappara: This issue requires my father, Rabbi Yehuda HaNasi, to explain it. Bar Kappara said to Rabbi Shimon, “And what can your father, Rabbi Yehuda HaNasi, say about this issue?” Rabbi Shimon went and told his father, what bar Kappara had said, and Rabbi Yehuda HaNasi became angry with him. When bar Kappara came to visit, Rabbi Yehuda HaNasi said to him: Bar Kappara, I do not know you at all. Bar Kappara understood that Rabbi Yehuda HaNasi had taken his statement to heart, i.e., was insulted. He subsequently behaved as if he had been admonished, as a self-imposed punishment, for thirty days.

7. Rashi Moed Kattan 16a

א"ל לאבואה - לפי תומו ולא משום לישנא בישא

He said to his father – as part of an innocent conversation and not as *lashon hara*

8. Rambam Hilchos Deos 7:5 (12th Century Spain and North Africa)

אחד המספר בלשון הרע בפני חברו או שלא בפניו, והמספר דברים שגורמים אם נשמעו איש מפי איש להזיק חברו בגופו או בממונו, ואפלו להצר לו או להפחידו, הרי זה לשון הרע.

[There is no difference] whether one speaks lashon harah about a person in his presence or behind his back. [The statements] of people who relate matters which, when passed from one person to another, will cause harm to a man's person or to his property or will even [merely] annoy him or frighten him are considered as lashon harah.

9. Yireim 191 (R' Elazar of Metz 12th Century France)

היכי דמי לישנא בישא כגון דאמר לא משתכח נורא אלא בפלניא דשכיחי בשרא וכוורי פי' אפילו זה הוי לשון הרע כיון דמפקיד ביה בלשון לישנא בישא הוא כ"ש האומר גנאי

וקי"ל כר' יוסי דתניא ר' יוסי אומר מעולם לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי פי' לראות אם יבא [אותו] פלוני שאמרתי עליו שלא אמרתי דבר שלא הייתי אומר בפני בעלים דהכי קי"ל דהא קם ליה רבא כוותיה. דאמר רבא פ' יש בערכין להקל כל מילתא דמיתאמרא באפי תלתא לית ביה משום לישנא בישא. אמר ליה אביי כ"ש חוצפא דלישנא בישא א"ל אנא כר' יוסי סבירא ליה דאמר ר"י וכו'. וטעמא דר' יוסי סבירא ליה מדכתיב הולכי רכיל נחשת וברזל פי' שאומר עצמו אוהבו והוא שונאו לומר עליו רעות שלא בפניו ומשמע בשני ענינים נחשת וברזל. ונלמוד נמי מרכילותו של ציבא דכתיב וירגל בעבדך אל אדני המלך [והתם] שלא בפני מפיבושת הוה ולא היה רוצה ציבא לומר בשעה שישמע מפיבושת וילמוד סתום מן המפורש.

What is considered lashon hara? [A case] like when someone says “where else can you find a fire but by X who is always cooking meat and fish.” This means that even such a case is considered lashon hara since you said it in a negative manner. Obviously, something overtly derogatory would be prohibited.

We hold like Rabbi Yosei who says that he never said something and needed to turn around to see if the subject was present. We know that we hold like him since the Rabbah quotes him...

The rational for Rabbi Yosei's position is that the verse (Jeremiah 6:28) says “They are copper and iron like a rachil.” This means that the person tells the subject that they are friends but speaks badly behind their back. [This is inferred from the verse's double description] of copper and iron implying two types of relationships. We also learn this from the slander of Tzivah only when Mefiboshes was not present. Thus, it is only this case which is classified as slander.

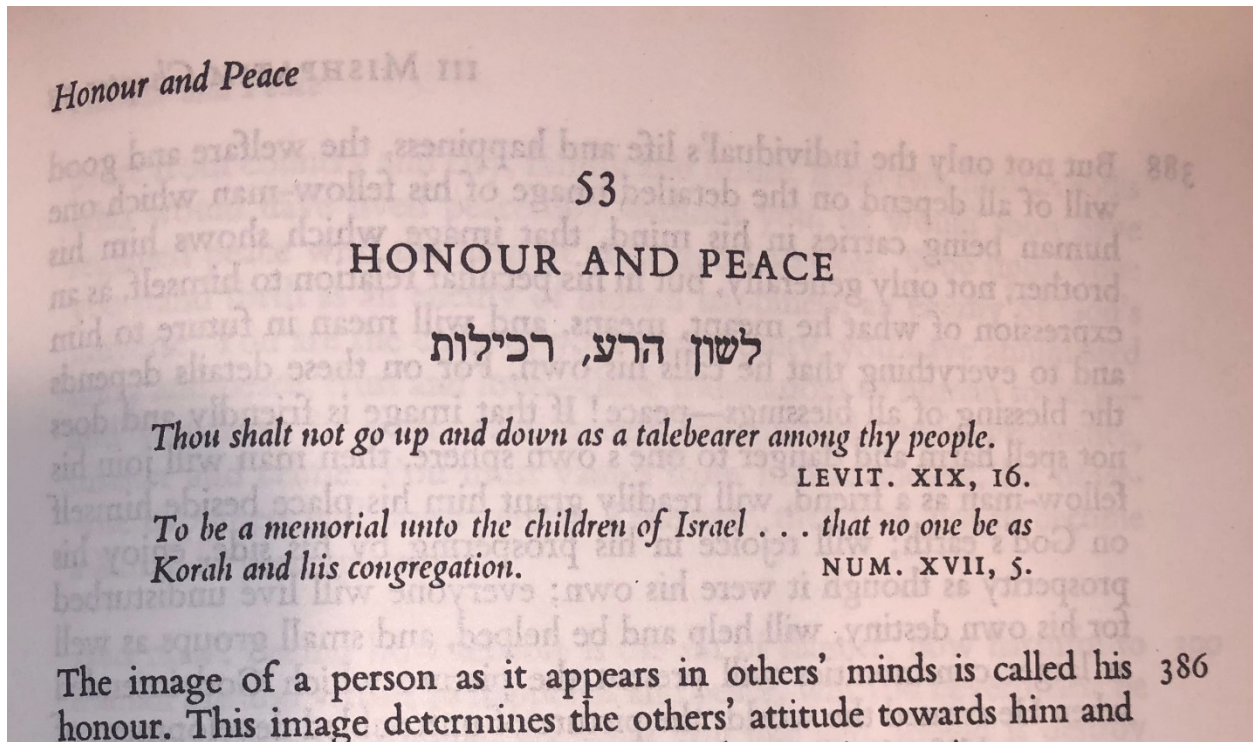
10. Maharal Nesivos Olam: Nesiv Halashon 7 (16th Century Poland)

כי אין לשון הרע כאשר האדם יש לו מריבה וקטטה עם אחרים, שאין זה נתלה בלשון שכאשר הוא לפניו יכול להכות אותו ולהרגו, וגם כאשר הוא לפני חבריו אז הוא יכול לעמוד כנגדו ולהשיב על דבריו, וכיון שיכול להשיב על דבריו ויכול לעמוד כנגדו אין זה כל כך רע שיהיה נקרא לשון הרע. ויותר אף אם לא היה בפניו, רק שאם היה בפניו אותו שאומרים עליו לשון הרע לא היה מקפיד האומר וגם לפניו היה אומר אין זה לשון הרע, כיון שאם היה בפניו לא היה זה לשון הרע, והוא אינו מדקדק בזה לומר שלא בפניו אין זה לשון הרע בעצמו, כי צריך שיהיה הלשון בעצמו לשון הרע, וזה שהיה אומר דבר זה אף בפניו אין זה לשון הרע בעצמו, רק אם מדקדק שלא לומר בפניו רק שלא בפניו דבר זה תולה בלשון דוקא והוא שנקרא לשון הרע דוקא בלשון:

Lashon Hara is not merely when a person has an argument with someone, for such an interaction is not contingent on the tongue/speech since when the subject is present they can physically retaliate. Additionally, they are able to verbally respond so such speech is not as bad as Lashon Hara. Moreover, even if the subject is not present but the speaker would not hesitate to say such things if the subject was there, such speech is not considered Lashon Hara; because the speaker would not hesitate to say such things in the subject's presence, it is not technically Lashon Hara because it is not the tongue/speech that is damaging. Rather, it is only when the speaker is afraid to say it in the presence of the subject is the tongue/words actually doing the damage.

11.Horeb (R' Hirsch, Trans. Dayan Dr. Grunfeld)

Summary:

Rabbah holds that you can say lashon hara in the presence of the subject:

- The middle positions – specific case
 - Tosfos – Only if the statement can be interpreted in a non-negative way
 - Rashi – Only if you know the other person won't mind (and will not be hurt)
 - Rabbeinu Yonah – Only if you are permitted to say that lashon hara anyway
- The extreme positions
 - Rambam – Never since we don't hold of Rabbah
 - What does Rabbi Yosei hold?
 - Yireim – Definitionally, lashon hara is only when the subject isn't present
 - Is there another problem of verbal abuse when the subject is present?

What are the strengths and weaknesses of each interpretation?

Section 3: Lashon Hara in the Public Domain

- **Why should something said in the presence of three people not be considered lashon hara just because it will spread?**
- **Which person is not saying lashon hara?**
 - The initial speaker
 - The listeners who will repeat it to others
- **Might there be exceptions to this rule?**
- **How would this halacha manifest itself in contemporary times?**
 - Newspapers
 - Social media
 - Historical preservation

1. Rashbam Bava Basra 39 (12th Century France) - רשב"ם ב"ב לט

ד"ה דמתאמרא - דכל מילתא דעבידא לאיגלווי לית בה משום
לישנא בישא

Anything that will ultimately be revealed is not considered
lashon hara

ד"ה לא - דכיון דידיעי ג' כאילו כל העולם יודעין:

Since three people know, it is as if the entire world knows

2. Rambam Laws of Personal Development 7:5 – רמב"ם הלכות דות ז, ה

אֶחָד הַמְסַפֵּר בְּלִשׁוֹן הָרַע בְּפְנֵי חֲבֵרוֹ אוֹ שְׁלֹא בְּפְנֵי, וְהַמְסַפֵּר דְּבָרִים שְׂגוֹרָמִים אִם נִשְׁמְעוּ אִישׁ מִפִּי אִישׁ לְהַזִּיק
חֲבֵרוֹ בְּגוֹפוֹ אוֹ בְּמִמּוֹנוֹ, וְאֶפְלוּ לְהַצִּיר לוֹ אוֹ לְהַפְחִידוֹ, הָרִי זֶה לְשׁוֹן הָרַע. וְאִם נִאֲמְרוּ דְּבָרִים אֵלּוּ בְּפְנֵי שְׁלֹשָׁה
כָּבֵר נִשְׁמַע הַדְּבָר וְנוֹדַע. וְאִם סָפַר הַדְּבָר אֶחָד מִן הַשְּׁלֹשָׁה פַּעַם אַחֲרַת אֵין בּוֹ מִשׁוּם לְשׁוֹן הָרַע. וְהוּא שְׁלֹא יִתְכַוֵּן
לְהַעֲבִיר הַקּוֹל וּלְגַלּוֹתוֹ יוֹתֵר:

[There is no difference] whether one speaks lashon horah about a person in his presence or behind his back. [The statements] of people who relate matters which, when passed from one person to another, will cause harm to a man's person or to his property or will even [merely] annoy him or frighten him are considered as lashon horah.

If such statements were made in the presence of three people, [one may assume that the matter] has already become public knowledge. Thus, if one of the three relates the matter a second time, it is not considered lashon horah, provided his intention was not to spread the matter further and publicize it.

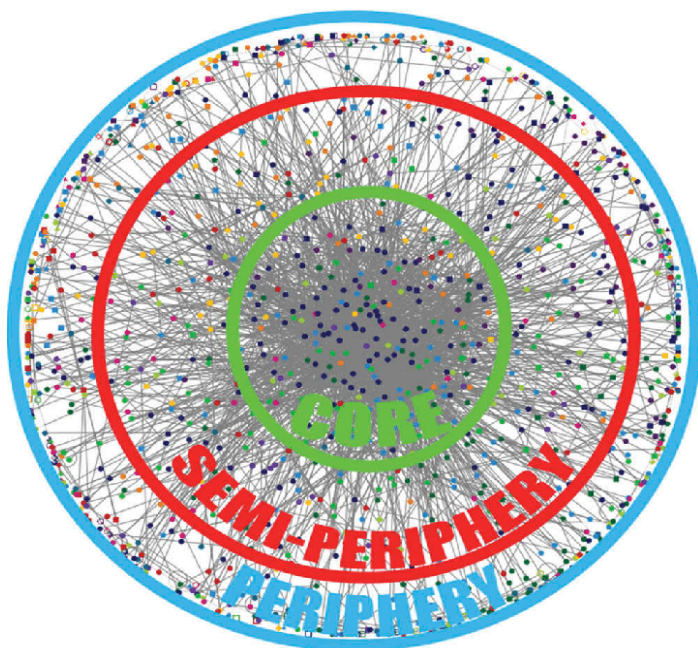
Approaches to the Rambam:

- Why should the fact that something is/will inevitably become public knowledge allow you to repeat lashon hara?
- If something is already considered to be in the public domain, why should it be forbidden for me to spread it further?

- Why does the Rambam underscore one's intention?
 - 1) Intention is secondary – it is forbidden to substantively spread the information
 - a. Expanding the radius of the public domain
 - b. Increasing the saliency of the information
 - c. The public domain is a dynamic arena
 - 2) Intention does matter
 - a. Character flaw

Practical Ramifications:

- Social Media
- Different location
- Reinvigorating a 'news cycle'/public discourse
- Something that is universally known
- Future generations

De'ot - Chapter Seven

By Rabbi Moshe ben Maimon ("Maimonides"); translated by Eliyahu Touger

SHOW CONTENT IN:

English Both Hebrew

1 A person who collects gossip about a colleague violates a prohibition as [Leviticus 19:16] states: "Do not go around gossiping among your people."

Even though this transgression is not punished by lashes, it is a severe sin and can cause the death of many Jews. Therefore, [the warning]: "Do not stand still over your neighbor's blood" is placed next to it in the Torah [*ibid.*]. See what happened [because of] Doeg, the Edomite.

2 Who is a gossiper? One who collects information and [then] goes from person to person, saying: "This is what so and so said;" "This is what I heard about so and so." Even if the statements are true, they bring about the destruction of the world.

There is a much more serious sin than [gossip], which is also included in this prohibition: *lashon horah*, i.e., relating deprecating facts about a colleague, even if they are true.

[*Lashon horah* does not refer to the invention of lies;] that is referred to as defamation of character. Rather, one who speaks *lashon horah* is someone who sits and relates: "This is what so and so has done;" "His parents were such and such;" "This is what I have heard about him," telling uncomplimentary things. Concerning this [transgression], the verse [Psalms 12:4] states: "May God cut off all guileful lips, the tongues which speak proud things..."

א המרגל בחברו עובר בלא תעשה שנאמר (ויקרא יט ט) "לא תלך רכיל בעמך". ואף על פי שאין לוקין על דבר זה עון גדול הוא וגורם להרג נפשות רבות מישראל. לך נסמך לו (ויקרא יט ט) "ולא תעמד על דם רעך". צא ולמד מה ארע לדואג האדמי:

ב אי זהו רכיל. זה שטוען דברים והולך מזה לזה ואומר כך אמר פלוני כך וכך שמעתי על פלוני. אף על פי שהוא אמת הרי זה מתריב את העולם. יש עון גדול מזה עד מאד והוא בכלל לאו זה והוא לשון הרע. והוא המספר בגנות חברו אף על פי שאומר אמת. אבל האומר שקר נקרא מוציא שם רע על חברו. אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני וכך וכך היו אבותיו וכך וכך שמעתי עליו ואמר דברים של גנאי. על זה אמר הכתוב (תהילים יב ד) "יכרת ה' כל שפתו חלקות לשון מדברת גדולות":

3 Our Sages said: "There are three sins for which retribution is exacted from a person in this world and, [for which] he is [nonetheless,] denied a portion in the world to come: idol worship, forbidden sexual relations, and murder. *Lashon horah* is equivalent to all of them."

Our Sages also said: "Anyone who speaks *lashon horah* is like one who denies God as [implied by Psalms 12:5]: 'Those who said: With our tongues we will prevail; our lips are our own. Who is Lord over us?'"

In addition, they said: "*Lashon horah* kills three [people], the one who speaks it, the one who listens to it, and the one about whom it is spoken. The one who listens to it [suffers] more than the one who speaks it."

4 There are certain matters which are considered "the dust of *lashon horah*." What is implied? [For example, a person says:] "Who will tell so and so to continue acting as he does now," or "Do not talk about so and so; I do not want to say what happened," or the like.

Similarly, it is also considered the "dust of *lashon horah*" when someone speaks favorably about a colleague in the presence of his enemies, for this will surely prompt them to speak disparagingly about him. In this regard, King Solomon said [Proverbs 27:14]: "One who greets his colleague early in the morning, in a loud voice, curses him," for his positive [act] will bring him negative [repercussions].

Similarly, [to be condemned is] a person who relates *lashon horah* in frivolity and jest, as if he were not speaking with hatred. This was also mentioned by Solomon in his wisdom [Proverbs 26:18-19]: "As a madman who throws firebrands, arrows, and death and says: 'I am only joking.'"

[Also, to be condemned is] someone who speaks *lashon horah* about a colleague slyly, pretending to be innocently telling a story without knowing that it is harmful. When he is reprovved, he excuses himself by saying: "I did not know that the story was harmful or that so and so was involved."

אָמְרוּ חֲכָמִים שְׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נִפְרָעִין מִן הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וְגִלּוּי עֲרִיזוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. וְלִשׁוֹן הָרַע כְּנֶגֶד כָּלם. וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל הַמְּסַפֵּר בְּלִשׁוֹן הָרַע כְּאִלוֹ כּוֹפֵר בְּעֵקֶר. שְׁנֵאָמַר (תהילים יב ה) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ". וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמִים שְׁלֹשָׁה לִשׁוֹן הָרַע הוֹרְגֵת. הָאוֹמְרוֹ. וְהַמְקַבְּלוֹ. וְזֶה שְׁאוֹמֵר עָלָיו. וְהַמְקַבְּלוֹ יוֹתֵר מִן הָאוֹמְרוֹ:

וַיֵּשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵן אֲבֵק לִשׁוֹן הָרַע. כִּיצַד. מִי יֹאמֵר לְפָלוֹנִי שִׁיְהִיָּה כְּמוֹת שֶׁהוּא עָתָה. אוֹ שְׂיֵאמֵר שֶׁתִּקּוּ מִפְּלוֹנִי אֵינִי רוֹצֵה לְהוֹדִיעַ מָה אֶרַע וּמָה הִיָּה. וְכִיצַד בְּדְבָרִים הָאֵלּוּ. וְכָל הַמְּסַפֵּר בְּטוֹבַת חֲבֵרוֹ בְּפִנֵּי שׁוֹנְאָיו הֲרִי זֶה אֲבֵק לִשׁוֹן הָרַע שֶׁזֶה גוֹרֵם לָהֶם שִׁסְפָרוֹ בְּגִנוּתוֹ. וְעַל זֶה הֶעֱנִן אָמַר שְׁלֹמֹה (משלי כו יד) "מְבַרֵךְ רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבִקְרַהּ הַשָּׂפִים קָלְלָהּ תִּחְשָׁב לוֹ". שְׁמֵתוֹד טוֹבָתוֹ בְּאֵי לַיְדֵי רַעְתּוֹ. וְכֵן הַמְּסַפֵּר בְּלִשׁוֹן הָרַע דֵּרֵךְ שְׁחוֹק וְדֵרֵךְ קְלוּת רֹאשׁ כְּלוֹמֵר שְׂאִינוּ מְדַבֵּר בְּשִׁנְאָה. הוּא שְׁלֹמֹה אָמַר בְּחֻמְתּוֹ (משלי כו יח) "כְּמִתְלַהֲלֵה הִיָּה זְקִים חֲצִים וּמּוֹת" (משלי כו ט) "וְאָמַר הֲלֵא מִשְׁחַק אֲנִי". וְכֵן הַמְּסַפֵּר לִשׁוֹן הָרַע דֵּרֵךְ רַמְאוֹת וְהוּא שִׁסְפֵר לְתַמוֹ כְּאִלוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁדְּבַר זֶה שֶׁדְּבַר לִשׁוֹן הָרַע הוּא אֵלֵא כְּשֶׁמְמַחֵן בּוֹ אוֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ שֶׁדְּבַר זֶה לִשׁוֹן הָרַע אוֹ שְׂאִלוֹ מַעֲשֵׂיוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי:

3. Sha'arei Teshuvah 3:216 – שערי תשובה ג: רטז

והמספר לשון הרע. שתים הנה קוראותיו. הנזק והבושת אשר יגרום לחבירו. ובחירתו לחייב ולהרשיע את חבריו ושמחתו לאידם.

There are two things that the speaker of evil speech brings about: The damage and embarrassment that he causes his fellow; and his [own] decision to condemn and prosecute his fellows and his joy at their calamity.

4. Rambam Laws of Sanhedrin 21:7 - רמב"ם הלכות סנהדרין כ"א, ז

אסור לדין לשמע דברי אחד מבעלי דינין קדם שיבוא חברו או שלא בפני חברו... וכל השומע מאחד עובר בלא תעשה שנגמר (שמות כג א) לא תשא שמע שוא ובכלל לאו זה אזהרה למקבל לשון הרע ומספר לשון הרע ומעיד עדות שקר...

It is forbidden for a judge to listen to the arguments of one litigant without the other one present... Anyone who does so transgresses the negative commandment “and you shall not accept a wanton report (Exodus 23:1). **And included in this prohibition is the injunction to accept and relay lashon hara** and testify falsely.

5. Sefer Hamitzvos: Negative Commandment 281 - ספר המצוות ל"ת רפא

הזהיר השופט שלא לשמוע אחד מבעלי הדין שלא בפני בעל דינו. והוא אמרו לא תשא שמע שוא... ובכלל לאו זה גם כן אמרו אזהרה למספר לשון הרע והמקבלו ומעיד עדות שקר

That He prohibited the judge - not to listen to one of the disputants when it is not in front of his [adversary]. As it says, "You must not carry a false rumor" (Exodus 23:1)... And they said that also included in this negative commandment is the prohibition against one who speaks evil speech, one who accepts it and one who testifies with false testimony,

6. Sefer Hamitzvos: Negative Commandment 301 - ספר המצוות ל"ת שא

הזהיר מהיות רכיל. והוא אמרו לא תלך רכיל בעמך, אמרו (ספרא)... שלא תהא כרוכל שטוען דברים והולך, ובכלל לאו זה אזהרה מהוצאת שם רע.

He prohibited us from being a talebearer. And that is His saying, "Do not be a talebearer (rakhil) among your people" (Leviticus 19:16). They said (Sifra, Kedoshim, Chapter 4:5)... You shall not

be like a merchant (rokhel), who bandies words and moves on." And included in this negative commandment is the prohibition of slander

7. Lashon Harah in a Democratic, Communal Framework (R' Azriel Ariel)

לשון הרע במערכת ציבורית דמוקרטית (צהר ה) - Tzohar 5

עם זאת נראה, שאם הדיון באמצעי התקשורת כבר שקע, והמספר מעלה אותו מחדש לתודעת השומעים - הדבר אסור, למרות שהדברים התפרסמו כבר והם ידועים לכל. הבעיה כיום היא שהציבור מקבל באמצעי התקשורת כמות כה גדולה של מידע, עד שאין בכוחו לזכור ולעכל את כולה, וכתוצאה מכך, העלאה מחודשת של מידע שלילי לדיון מביאה לכך שהשומעים יתייחסו אליו במידה הרבה יותר משמעותית, ומסיבה זו לא ניתן להסתמך בכל מקרה על ההיתר לספר דבר מפורסם.

It seems, however, that if the media discussion has already subsided, and the person raises it again to the public consciousness - this is forbidden. Even though the things that were already published and well, the known problem is that the public receives so much information that it has no power to

remember and digest it. As a result, re-uploading any negative information for discussion leads to the audience connecting to the information in a much more salient fashion. Thus, one cannot always rely on the leniency of public knowledge

Blessed are the forgetful: for they get the better even of their blunders.

- Friedrich Nietzsche

8. **“Lashon HaRa, Democracy, and Social Media (Rabbi Gil Student)**
Morasha Kehillat Yaakov: Essays in Honor of Rabbi Jonathan Sacks

This discussion impacts how we use social media. A common use of Twitter, Facebook, and similar tools is sharing links to interesting news articles. Can one share a link to an article that contains *lashon hara*? *Lashon hara* is forbidden even when communicated non-verbally.²⁸ Not all articles are widely read, so we cannot assume that every link contains already well-publicized information. Our discussion would not allow bringing a small local story to a national or global audience, absent other permissive factors. However, we can assume that articles in popular national media are well publicized. Can we circulate them? Can we retweet a *New York Times* article about our neighbour’s tax evasion? According to the approach I am criticizing, yes we may but only if the issue has remained in the news within the past year. According to my proposed explanation, furthermore, we may only do so if our neighbour committed his misdeeds in public.